Katedra Inżynierii Komputerowej Politechnika Częstochowska

Laboratorium Programowania niskopoziomowego

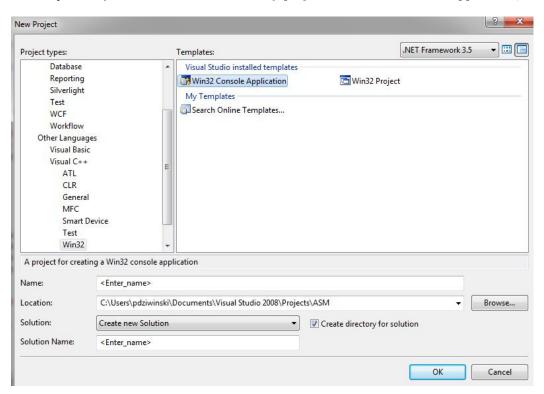
Wprowadzenie do asemblera

dr inż. Dziwiński Piotr

1 Budowa prostego programu Win32 C++, wstawka asemblerowa.

Celem ćwiczeń laboratoryjnych z programowania niskopoziomowego jest zapoznanie studenta z podstawowymi instrukcjami asemblera, wpływem ich działania na stan poszczególnych rejestrów procesora. Zrozumienie sposobu wykonania instrukcji asemblera jest niezbędne do realizacji kolejnych ćwiczeń laboratoryjnych.

• Proszę utworzyć w Visual Studio 2010 nowy projekt Visual C++ Win32 Application,

• Należy wprowadzić fragment kodu w C++ stanowiący otoczenie dla wstawki aseblerowej

• Wprowadzamy wstawkę asemblerową

Na zajęciach laboratoryjnych należy wprowadzić podstawowe instrukcje asemblera poznane na wykładach, następnie podczas procesu debugowania, należy przyjrzeć się wszystkim zmianom, jakie następują w poszczególnych rejestrach procesora. Przykładowy zestaw instrukcji do wprowadzenia:

```
int _tmain(int argc , _TCHAR* argv[])
        int a=10;
        int b=20;
        \_asm {
                 mov eax, 0 xaaff;
                 mov ebx, eax;
                 inc ea; //??
                 inc eax;
                 dec ecx;
                 dec eax;
                 add a, eax; //??
                 add a,b; //??
                 mov eax, a;
                 mov ebx, b;
                 add eax,b;
                 cmp eax, ebx;
                 sub eax,b;
                 mul ecx;
        system("PAUSE");
        return 0;
```

Uwaga: niektóre instrukcje są wprowadzone celowo z błędem, należy je wtedy ustawić jako komentarz lub spróbować poprawić. W przypadku błędnych instrukcji proszę zwrócić uwagę na komunikaty o błędach.

2 Debugowanie programu w Visual Studio 2008/2010

W celu debugowania programu w Visual Studio 2008 należy zaznaczyć punkt przerwania pracy programu Rys. 1 (należy kliknąć na szarym marginesie okna edycyjnego kodu programu), następnie kompilujemy program (F6), uruchamiamy program (F5).

Pozostałe kona pomocne podczas procesu debugowania:

- okno podglądu zawartości rejestrów procesora menu **Debug -> Windows -> Registers** (Ctrl + D, R),
- inne rejestry procesora menu kontekstowe dla okna rejestrów procesora -> właściwy zestaw rejestrów (zależnie od fizycznego procesora będą dostępne różne zestawy rejestrów),
- okno podglądu skompilowanego kodu asemblera menu **Debug** -> **Windows** -> **Disassembly** (Ctrl + Alt, D),

Praca krokowa w Visual Studio

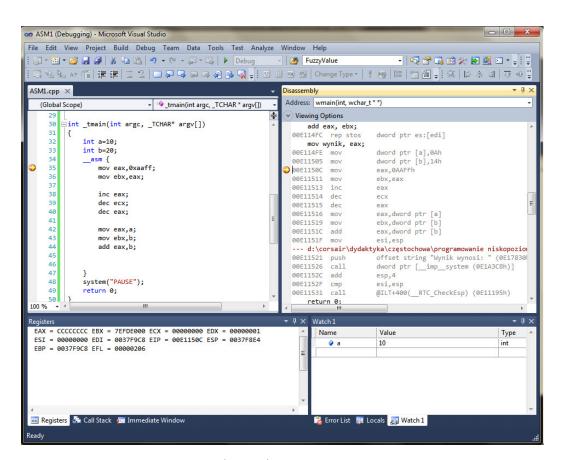
- Następna instrukcja F10
- Następna instrukcja (jeżeli funkcja to wejdź do środka) F11
- Następna instrukcja (jeżeli wewnątrz funkcji to wyjdź na zewnątrz) Shift F11
- Kontynuuj F5

Okna ustawiamy w odpowiednich miejscach tak, aby maksymalnie ułatwić proces analizy wykonania programu Rys. 2.

Proszę się przyjrzeć kodzie programu w asemblerze. Kompilator dokonuje czasami pewnych zmian w zaimplementowanym kodzie asemblera. Analizując ten kod, można często uprościć bądź przyspieszyć program. W przypadku wystąpienia błędów działania programu, można określić jego przyczyne.

```
ASM1.cpp ×
   (Global Scope)
                                                                                                         🍑 _tmain(int argc, _TCHAR * ar
           int _tmain(int argc, _TCHAR* argv[])
     31
     32
                int a=10:
     33
                int b=20;
                    sm {
     35
36
                    mov eax,0xaaff;
                    mov ebx.eax:
     37
     38
39
                    inc eax;
                    dec ecx;
     40
                    dec eax;
     41
     42
43
                    mov eax,a;
                    mov ebx.b:
     44
45
46
47
                    add eax,b;
     48
                system("PAUSE");
     49
50
                return 0;
```

Rysunek 1: Włączanie punktu przerwania pracy programu

Rysunek 2: Debugowanie programu